

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของ
ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ*
BUDDHA-DHARMA INTEGRATION FOR YOUTH TRAINING MANAGEMENT
OF SAMUT PRAKAN JUVENILE AND FAMILY COURT

ศิริภัสสร ปิยนันทวารินทร์, บุญทัน ดอกไธสง, เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ
Siripassorn Piyanantawarin, Boontan Dokthaisong, Kiattisak Sukluang
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author E-mail: Siripassorn.Piya@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดการอบรมเยาวชน 2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดอบรมเยาวชน 3. นำเสนอรูปแบบการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการบริหารจัดการ โดยการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลการวิจัยภาคสนามจากกลุ่มนักวิชาการพระพุทธศาสนา สถานพินิจกลุ่มเยาวชนผู้แทน กลุ่มวิชาการ กลุ่มศูนย์ประชาบดีกรมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกลุ่มนักวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 25 คน ผู้เข้าร่วมการสนทนาเฉพาะกลุ่ม 9 ท่าน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการจัดการฝึกอบรมเยาวชนใช้กระบวนการ PDCA เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้มาตรการอย่างเป็นระบบผ่านการวางแผนการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อพัฒนาความสามารถและประสิทธิภาพของการฝึกอบรมเยาวชนในทุกขั้นตอน 2. การนำ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา ที่เน้นความมีสมาธิ ความเพียร เป็นสำคัญ การบูรณาการการจัดการกับการฝึกอบรมเยาวชนอย่างมีวิริยะอุตสาหะสามารถเติบโตและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตอันเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนและสังคม และ 3. รูปแบบที่รวมหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ากับศาลเยาวชนและการฝึกอบรมเยาวชน ควรทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอน ฝึกอบรมเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและความเข้าใจด้านศีลธรรมของเยาวชนทั่วทั้งจังหวัด

คำสำคัญ: การบูรณาการ; หลักพุทธธรรม; การบริหารจัดการการฝึกอบรม

*Received August 17, 2023; Revised September 9, 2023; Accepted September 15, 2023

Abstract

This research article aimed to: 1. Study the general state of youth training management. 2. Investigate the factors influencing youth training. 3. Propose a model of integrating Buddha-dhamma into management. This study was conducted by qualitative research and collected field research data from 25 key informants from various groups, including Buddhist scholars, representatives of youth groups, academic professionals, and members of the Department of Social Development and Human Security, with 9 participants in focused group discussions. Data analysis was conducted using content descriptive interpretation.

The results showed that: 1. The youth training management process used the PDCA process to improve the efficiency of the process, taking systematic measures through youth training planning to develop the competence and effectiveness of youth training at all stages. 2. Adopting Chanda, Viriya, Chitta, and Vimamsa emphasised concentration and perseverance. Integrating management with painstaking youth training could help the youth grow and develop effectively, which benefited youth and society; and 3. A model that incorporated Buddha-dhamma principles into juvenile courts and youth training. They should work together at every stage, train youth effectively, and contribute to developing moral skills and understanding throughout the province.

Keywords: Integration; Buddha-Dhamma Principles; Training Management

บทนำ

เมื่อมองย้อนกลับไปในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จากการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบรัฐธรรมนูญสงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์ในประเทศไทย และวิถีชีวิตของชาวนานับพันปีในประเทศไทย แม้จะมีวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลาย แต่พบว่าคนในสังคมมีความอยู่ร่วมกันและเป็นกันเองอย่างมาก ครอบครัวไทยเคยรู้จักกันและร่วมในครอบครัวใหญ่ และการเลี้ยงดูลูกหลานมีบทบาทสำคัญในชีวิตของคนในชนบท พ่อแม่บางครั้งจะพาลูกไปทำงานในทุ่งและให้ลูกปู้ย่าตายายดูแล การสอนและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งที่สำคัญ อาทิเช่นการแบ่งปันสิ่งของและอาหารในหมู่บ้าน การช่วยเหลือกันทุกเช้าและเย็น และการเดินทางไปวัดเพื่อทำบุญตักบาตร ที่ทำให้คนใน

ท้องถิ่นมีความสัมพันธ์อันอบอุ่น การใช้สรรพนามเรียกพี่ ป้า น้า อา ช่วยให้เหล่าพี่น้องในสังคมท้องถิ่นสามารถอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่น สมาชิกในครอบครัวใช้เวลาด้วยกันทุกเช้าและเย็นหรือในเวลาว่าง การเล่าเรื่องราวและนิทานดี ๆ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นในครอบครัวและหมู่บ้านในชนบทเมื่อพบกันในวันโอกาสผ่านการยิ้มและการสวัสดีด้วยการยกมือไหว้ และการช่วยเหลือผู้อื่น เราสามารถเห็นถึงความเอื้อเฟื้อและความเป็นกันเองของคนในสังคมท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ทุก ๆ เช้า พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย จะพาลูกหลานออกไปทำบุญตักบาตร และทุกวันพระจะพาลูกเข้าวัดทำบุญ เป็นภratraditionภาวนาการที่สร้างความเชื่อมั่นและความสันติสุขในสังคมชนบทได้อย่างดีเยี่ยม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

ปัญหาที่เด็กและวัยรุ่นที่โซคร้ายต้องเผชิญในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เด็กและวัยรุ่นต้องการค้นหาความสุขและสิ่งทีพวกเขาต้องการ แต่สิ่งเหล่านี้สามารถเป็นแหล่งของความเครียดและความวุ่นวายในชีวิตได้ การศึกษาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเครียดมากขึ้น เช่นการสอนท่องจำที่น่าเบื่อ ดิ่วเข้ม การสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแรงผลักดันเพิ่มเติมในชีวิต สิ่งนี้อาจทำให้พวกเขาต้องการหาวิธีคลายความเครียด เช่น การโดดเรียน การหาเพื่อน และการเผชิญกับเหตุการณ์เชิงลบ เช่น ปัญหาพฤติกรรม นอกจากนี้ยังอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตและการศึกษาของพวกเขาด้วย ปัญหาพฤติกรรมยังเพิ่มขึ้นในเด็กและวัยรุ่น เช่น การข่มขืนในโรงเรียน ทำให้เกิดความวิตกกังวลและความกังวลเกี่ยวกับสภาพความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน หากรัฐบาลไม่แก้ไขปัญหานี้อย่างรวดเร็วในตอนนี้อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กและวัยรุ่น ทำให้พวกเขาพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดคุณภาพ ไม่มีอารมณ์แปรปรวน และประพฤติดิ่วไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่เพิ่มมากขึ้นตามอายุ การเลี้ยงดูเด็กและวัยรุ่นให้เป็นผู้ใหญ่ที่ทรงคุณค่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องให้ความสำคัญ เพราะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและมั่นคงในอนาคต การใช้กฎหมายและการจัดการอย่างเชี่ยวชาญและเด็ดขาดเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็กเพื่อพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าและมั่นคงในสังคมของเราในอนาคต (ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล, 2553) สถานการณ์เยาวชน (อายุ 18 ปีขึ้นไป - 25 ปี) ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนเยาวชนในจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมด 140,637 คน คิดเป็นร้อยละ 10.46 ของประชากรจังหวัด มีเยาวชนจำนวน 41 คนที่ต้องดำรงชีวิตด้วยการเร่ร่อนและขอทาน แบ่งเป็นชาย 26 คน และหญิง 15 คน คดีอาญาที่เยาวชนกระทำและกระทำ มีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน 3,110 คดี เป็นผู้ชาย 2,827 คน และผู้หญิง 283 คน และอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน 79 คดี รวมทั้งผู้ชาย 57 คน และผู้หญิง 22 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2564)

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องบูรณาการคำสอนทางพุทธศาสนาเข้ากับการฝึกอาชีพเมื่อจัดอบรมเยาวชน การอยู่ร่วมกันในสังคมและทัศนคติของแต่ละคนที่มีต่อกัน เน้นหลักการบริหารจัดการ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการใช้หลักพุทธศาสนาสร้างสังคมอันธวัช การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการฝึกอบรมศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมศาลเยาวชนและครอบครัวในจังหวัดสมุทรปราการ และรูปแบบการอบรมธรรมะในศาลเยาวชนและครอบครัวในจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยเหตุผลวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบูรณาการหลักพุทธศาสนาในการฝึกอบรมเด็กและวัยรุ่นต่อหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว การศึกษานี้จะรวมการฝึกอบรมเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัวสี่แห่ง ผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้สามารถบูรณาการหลักธรรมทางพุทธศาสนาในจังหวัดสมุทรปราการได้ และสถาบันฝึกอบรมเยาวชนศาลครอบครัวจะสามารถบูรณาการความรู้เพื่อกำหนดหลักการในการจัดสวัสดิการสังคมในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการประเดิมตามวัตถุประสงค์ผ่าน 2 เส้นทางหลัก ได้แก่ 1. เอกสารประกอบการวิจัย ข้อมูลได้จากเอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ รายงานการวิจัยจากสถาบันต่าง ๆ และ 2. การศึกษานอกสถานที่โดยใช้กึ่ง -โครงสร้าง สัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคคลผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการคำสอนทางพุทธศาสนา และพื้นที่การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเริ่มทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 รวมเป็นระยะเวลา 18 เดือน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 25 รูปหรือคน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 3 รูปหรือคน กลุ่มเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 5 คน กลุ่มตัวแทนเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 5 คน กลุ่มนักวิชาการของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 5 คน กลุ่มศูนย์ประชาสัมพันธ์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน 4 คน และกลุ่มนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 3 รูปหรือคน การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จะเป็นไปในลักษณะของการประชุมกลุ่มจำนวน 9 รูปหรือคน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Interview guideline) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยจะต้องสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยใช้แบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (สุภางค์ จันทวานิช, 2565) โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ และตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ตามเวลานัด ใช้เวลาสัมภาษณ์ต่อคนไม่เกิน 30 นาที โดยใช้วิธีการจดบันทึก ใช้เครื่องบันทึกเสียงในการสนทนา เพื่อนำมาใช้ถอดความสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) (สุภางค์ จันทวานิช, 2565) เป็นการสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการบูรณาการหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 25 รูปหรือคน การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน 9 รูปหรือคน ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ มีประสบการณ์ตรงหรือสามารถให้ข้อมูลการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาใช้ในการจัดสวัสดิการเด็กและเยาวชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีชุดรูปแบบ ที่ครอบคลุม เพื่อใช้ในการเขียนสรุปความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล อธิบาย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล สอดคล้องกับกรอบแนวคิด กำหนดทฤษฎี หรือตอบคำถามวิจัยอย่างเหมาะสม นำเสนอข้อมูล เป็นองค์ความรู้ที่สังเคราะห์จากงานวิจัย

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การบริหารการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการเน้นการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อให้กระบวนการฝึกอบรมบรรลุเป้าหมายและนำผลการประเมินและข้อมูลที่ได้รับระหว่างการวิเคราะห์กระบวนการฝึกอบรมเยาวชน ณ ขณะนั้น มาตรวจสอบและปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในระยะยาว (PDCA: Plan-Do-Check-Action) ได้แก่ 1. การวางแผน (Plan) พัฒนากลยุทธ์การฝึกอบรมเยาวชนสำหรับศาลเยาวชนและศาลครอบครัว โดยระบุเป้าหมายและแผนการดำเนินการที่ชัดเจนตามความต้องการและความสำคัญของกลุ่มเป้าหมาย และกำหนดหลักสูตรฝึกอบรมที่มีมาตรฐานโดยเน้นเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการ ประเมินผล 2. การปฏิบัติตามแผน (Do) จัดระบบการฝึกอบรมเยาวชนตามแผนการออกแบบ โดยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยแรงจูงใจและความสนใจ และใช้สื่อการฝึกอบรมที่เหมาะสมรวมถึงการใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้ 3. การตรวจสอบ (Check) ใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสม เช่น การสำรวจความพึงพอใจในการประเมินผลการฝึกอบรมเยาวชน การทดสอบความรู้และทักษะเพื่อวัดผลการเรียนรู้ และตรวจสอบประสิทธิภาพของขั้นตอนการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความสำเร็จและปัญหาในกระบวนการฝึกอบรม และ 4. การดำเนินการ (Action) พัฒนาการฝึกอบรมเยาวชนจากผลการตรวจสอบและการวิเคราะห์ ครั้งต่อไปยังคงปรับปรุงแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการ และดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกระบวนการเมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่อง

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการการศึกษาเยาวชนและครอบครัวแบบบูรณาการในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการเป็นดังนี้ 1. ความพึงพอใจ (ฉันทะ) ความพึงพอใจสร้างความรู้สึกของความพึงพอใจและความรักในกระบวนการพัฒนาเยาวชน กระตุ้นผู้บริหารให้มีความเท่าเทียมกันในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการของเยาวชน 2. ความมุ่งมั่น (วิริยะ) ความมุ่งมั่นในการบริหารจัดการหมายถึงความมุ่งมั่นและเต็มใจในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายของกระบวนการฝึกอบรมเยาวชน 3. ความสำคัญในเรื่อง

(จิตตะ) การให้ความสำคัญกับพัฒนาและเจริญเติบโตของวัยรุ่นในทุกระดับ โดยเน้นการฝึกอบรมคุณภาพสูงที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของเยาวชนและครอบครัว และ 4. วิจัยสาเหตุของการคงอยู่ได้รับการวิเคราะห์และติดตามในระหว่างกระบวนการจัดการเพื่อพิจารณาว่าสมเหตุสมผลหรือไม่และสามารถปรับปรุงได้หรือไม่ การประเมินและวัดความสำเร็จช่วยให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงและปรับแผนปฏิบัติการในอนาคตได้อย่างละเอียด

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การบูรณาการโมเดลนี้ทำให้ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการสามารถจัดอบรมเยาวชนให้มีบุคลิกภาพและการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมได้ เพื่อให้พวกเขาสามารถเติบโตและพัฒนาในสังคมได้ดีที่สุด รูปแบบบูรณาการหลักการฝึกอบรมเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งได้เป็น ขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ 1. การค้นหาและวิเคราะห์ความต้องการ การวิเคราะห์และประเมินความต้องการการฝึกอบรมเยาวชนโดยพิจารณาจากปัญหาและความต้องการของเยาวชนในภูมิภาค เช่น ปัญหาสังคมที่เยาวชนเผชิญและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเติบโตและการพัฒนาในสังคม 2. สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเยาวชน ออกแบบช่วงการฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลและทางสังคมของเยาวชน พิจารณาความต้องการและเป้าหมายการฝึกอบรมและกำหนด เนื้อหาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับรายวิชา โดยคำนึงถึงวิธีการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ 3. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเยาวชน ให้วางแผนและดำเนินโครงการฝึกอบรมเยาวชนตามแผนโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น กำหนดเป้าหมายและผู้เข้าร่วมโครงการ รวมถึงระยะเวลาการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม เป็นต้น 4. การบริหารจัดการโครงการฝึกอบรมเยาวชน การจัดทำแผนดำเนินโครงการรวมถึงการจัดทำงบประมาณและรายงานการดำเนินโครงการ จัดการทรัพยากรที่เหมาะสม เช่น ใครจะสอนหรืออำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม เครื่องมือและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และ 5. การประเมินและติดตามการฝึกอบรมเยาวชน: สร้างระบบการประเมินผลเพื่อวัดความก้าวหน้าของโครงการการมีส่วนร่วมของเยาวชน และใช้ข้อมูลนี้เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขการออกแบบในอนาคต ติดตามผลการฝึกอบรมหลังการสำรวจวัยรุ่นหรือเข้าร่วมโครงการ วัดผลกระทบและปรับแผนการพัฒนาของคุณเพิ่มเติม

อภิปรายผลการวิจัย

1. Plan – Do – Check - Act (PDCA) เป็นกระบวนการจัดการเพื่อวางแผนและปรับปรุงกระบวนการ ดังนั้น นอกจากการอบรมเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัว

จังหวัดสมุทรปราการแล้ว เราจะกล่าวถึงผลลัพธ์ของกระบวนการ PDCA แต่ละขั้นตอน ดังนี้ 1. Plan (วางแผน) การวางแผนยุทธศาสตร์การฝึกอบรมเยาวชน การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเยาวชนให้ชัดเจนและเกี่ยวข้องกับความต้องการ การวางแผนการเรียนการสอน ออกแบบหลักสูตรการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อให้มีความเหมาะสมและตอบสนองต่อเป้าหมาย 2. Do (การปฏิบัติ) การจัดระบบการปฏิบัติตามขั้นตอนการฝึกอบรมเยาวชน การสร้างและจัดการกิจกรรม จัดทำและดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมเยาวชนตามแผนที่กำหนด การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของเยาวชน 3. Check (ตรวจสอบ) การป้องกันและการตรวจสอบการฝึกอบรมเยาวชน การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อตรวจสอบว่าวัตถุประสงค์ได้ถูกสำเร็จและการฝึกอบรมเป็นไปตามที่วางแผน การสร้างระบบการประเมิน สร้างระบบการประเมินและการวัดค่าประสิทธิภาพของการฝึกอบรมเยาวชน และ 4. Action (การดำเนินการ) การพัฒนาประสิทธิภาพและการดำเนินการการฝึกอบรมเยาวชน การปรับปรุงและพัฒนา ینگผลการตรวจสอบและประเมินผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรมเยาวชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนให้เรียนรู้และพัฒนาทักษะตลอดชีวิตเพื่อสร้างความสำเร็จในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญญา ฉัตรช่อฟ้า และบุญพัน ดอกโธสง (2562) เรื่อง การศึกษาองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่ากระบวนการพัฒนาองค์กรกระบวนการองค์กรแห่งการเรียนรู้มีปัจจัยแห่งความสำเร็จแต่ก็สะท้อนถึงอุปสรรคในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการก้าวกระโดดของเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากเศรษฐกิจยังคงเติบโตและซับซ้อน ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนแนวคิดการจัดการสมัยใหม่ รวมถึงการจัดการการเปลี่ยนแปลง องค์กรและสถาบันทุกแห่งต้องปรับความคิดเพื่อความอยู่รอดและสร้างภูมิคุ้มกันที่มั่นคง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนความรู้ทุกชั้นให้กลายเป็นความรู้ที่เป็นประโยชน์ทั้งองค์กร และกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

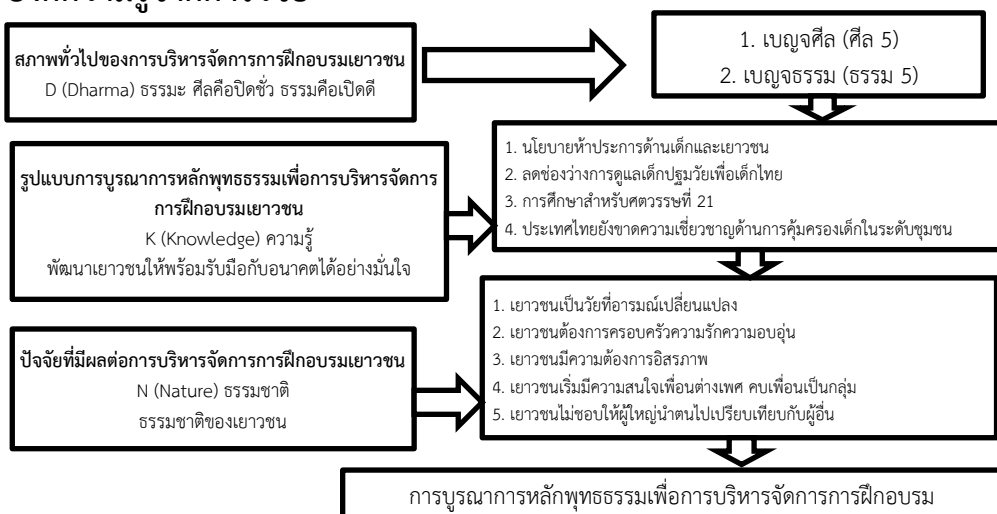
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสำหรับการบูรณาการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยการนำเสนอแนวคิด ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และ วิมังสา ที่เน้นความสำคัญของความเอาใจใส่ ความพากเพียร ความเอาใจใส่ ฝึกฝน และความหมั่นสวดส้อง การบริหารจัดการสำหรับการบูรณาการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการจะสามารถเติบโตและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนและสังคมในอนาคต สามารถอธิบายได้ ดังนี้ 1. ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น การสร้างบรรยากาศเชิงบวก การสร้าง

บรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรักและการเข้าใจช่วยให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมรู้สึกอบอุ่นและมีสมาธิในกระบวนการ การสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างศาลเยาวชน ครอบครัว และผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเยาวชนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือ 2. วิริยะ ความพากเพียรในสิ่งนั้น การวางแผนและการจัดการเวลา การวางแผนการฝึกอบรมเยาวชนอย่างพอเหมาะและการจัดการเวลาให้เป็นระบบช่วยให้กระบวนการเป็นไปได้ตามที่กำหนด การรับผิดชอบและการทำงานหนัก การรับผิดชอบในการบริหารจัดการและการฝึกอบรมเยาวชนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดและการทำงานหนักเพื่อให้มีผลสำเร็จ 3. จิตตะ ความเอาใจใส่ฝึกฝนในสิ่งนั้น การสร้างสิ่งที่มีค่าและมีประสิทธิภาพ การให้ความสำคัญกับความเป็นไปได้และการพัฒนาทักษะที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเยาวชน การสร้างความรับรู้และเข้าใจ การเอาใจใส่ในสิ่งที่ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเยาวชนเรียนรู้และประสบความสำเร็จเพื่อสร้างความยินดีและความสุข 4. วิมังสา ความหมั่นสอดส่องในเหตุผลของสิ่งนั้น การวิเคราะห์และการประเมิน การใช้ความหมั่นสอดส่องในการวิเคราะห์และประเมินผลของการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการ การใช้ข้อมูลในการปรับปรุง การสร้างความเข้าใจและการใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงแผนการบริหารจัดการและการฝึกอบรมเยาวชนในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของไพรัช พานิชสกุลชัย บุญทัน ดอกไธสง (2562) เรื่อง การทำงานเป็นทีมตามแนวพุทธศาสตร์ พบว่า การทำงานเป็นทีมจะได้งานสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งหัวหน้าทีมและสมาชิกในทีม ทุกคนในทีมต้องตระหนักและเห็นว่าทุกคนในทีมเป็นส่วนสำคัญของทีม และมีเป้าหมายเดียวกันที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ และทุกคนในทีมทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งต้องอาศัยหลักธรรม 5 ประการของพระพุทธศาสนา สติปัฏฐาน 4 สัมปยุตธรรม 7 อิทธิบาท 4 ขรรยาวาสธรรม 4 และสังคหวัตถุ 4 เป็นแนวทางในการทำงาน การทำงานเป็นทีม ความสำเร็จ ทุกฝ่ายในทีมทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข สบายใจ เข้าใจกัน มีน้ำใจ ให้อภัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำงานในทีมออกมาดี บรรลุเป้าหมาย และทุกคนในทีมมีความสุขกับการทำงานในทีม

3. รูปแบบของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการในการบูรณาการพระพุทธศาสนาในการอบรมเยาวชนสามารถอภิปรายได้ดังนี้ 1. เข้าใจความต้องการของการฝึกอบรมเยาวชน การวิเคราะห์ความต้องการ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการควรทำการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรมของเยาวชน จัดทำแนวทางและวัตถุประสงค์สำหรับโปรแกรมการฝึกอบรม 2. สร้างการฝึกอบรมวัยรุ่น การออกแบบหลักสูตร ศาลครอบครัวและเยาวชนควรวางแผนและออกแบบโครงการฝึกอบรมเยาวชนที่เน้นการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ การแก้ปัญหา และ 3. จัดทำโครงการฝึกอบรมเยาวชน แผนโครงการ ศาลครอบครัวและเยาวชนควรจัดทำโครงการอบรม

เยาวชนที่เหมาะสมตรงตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ 4. จัดโครงการอบรมเยาวชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการครอบครัว ศาลเยาวชนฯ ควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนเพื่อ เป็นแนวทางและจัดการโครงการฝึกอบรมเยาวชนที่วางแผนไว้ 5. ประเมินและติดตามผล การฝึกอบรมเยาวชน การวัดและประเมินผล ครอบครัวและศาลเยาวชนควรทำการ ประเมินและประเมินผลการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อยืนยันว่าเป้าหมายได้รับและกำลังบรรลุ ดังนั้นการที่ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการนำหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนามาใช้ในการอบรมเยาวชนจึงควรทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอนของ กระบวนการ ฝึกอบรมเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะและ ความเข้าใจด้านศีลธรรมของเยาวชนทั่วทั้งจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ จิตระดับ (2552) เรื่อง การบูรณาการพลังเด็กและเยาวชนกับพลังชุมชนท้องถิ่นในการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชน พบว่าโดยรวมแล้ว 12 ภูมิภาคส่วนใหญ่มีข้อ ได้เปรียบด้านความแข็งแกร่ง พลังงานเครือข่ายภายในและภายนอก แต่มีข้อจำกัดอย่างหนึ่ง พลังงานเครือข่ายภายนอก รูปแบบคำถามวิจัยสำหรับเด็กและวัยรุ่นชุมชนที่มองหาต้นทุน ท้องถิ่น 12 ด้าน แบ่งเป็น 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1. การตั้งคำถามวิจัยตามประเด็นปัญหา ท้องถิ่น 2. การตั้งคำถาม 3. การตั้งคำถามวิจัยมาจาก ต้นทุนท้องถิ่นของการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษา จะช่วยพัฒนาศักยภาพและความสามารถ รวมคุณลักษณะสร้างเด็กไทย 10 ประการ เน้นการมีส่วนร่วมของพลังเด็ก เยาวชน พลังชุมชน ท้องถิ่น และพัฒนาเป็นพื้นที่ สาธิตในอนาคต

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

D (Dharma) ธรรมะ = ศิลคือปิดชั่ว ธรรมคือเปิดดี ประกอบไปด้วย

1. เบญจศีล (ศีล 5) สำหรับการจัดอบรมเยาวชน พบว่าเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีการปฏิบัติศีลเบญจจาซึ่งพบน้อยมาก โดยเฉพาะศีลข้อที่ 2, 4, และ 5 มีปัจจัยที่ทำให้ไม่ปฏิบัติตามเบญจศีลเหล่านี้เกิดจากตัวของเด็กเอง

2. เบญจธรรม (ธรรม 5) การศึกษาของเยาวชนควรเปลี่ยนจากการศึกษาของครอบครัวและโรงเรียนเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรปลูกฝังภูมิคุ้มกันต่อสิ่งเร้าต่างๆ ทางสังคมให้แก่เด็ก และเด็กควรได้รับการสอนเรื่องความดีและความไม่ดี เพื่อให้พวกเขาสามารถแยกแยะและตัดสินใจเองในสิ่งที่ดีและไม่ดี

K (Knowledge) ความรู้ = พัฒนาเยาวชนให้พร้อมรับมือกับอนาคตได้อย่างมั่นใจ ประกอบไปด้วย

1. นโยบายการอบรมเยาวชนมี 5 ด้าน 1. ปลูกฝังค่านิยมสุภาพในเยาวชน 2. สอนวิธีการป้องกันตนเองจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและสังคม 3. ส่งเสริมอาชีพของเยาวชน 4. พัฒนาเยาวชน และ 5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในนโยบายส่งเสริมการพัฒนาสังคม

2. องค์กรฝึกอบรมเยาวชนควรรับรองและฝึกอบรมผู้ดูแลเด็กปฐมวัยเพื่อให้มีการดูแลเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพและตามมาตรฐานสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี

3. การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นกุศลสำคัญที่สามารถช่วยเยาวชนเติบโตในสังคมที่ไม่แน่นอนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 โดยการพัฒนาทักษะที่จำเป็น

4. ประเทศไทยขาดความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองเด็กในระดับชุมชน การฝึกอบรมเยาวชนเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นทางการในรัฐบาลท้องถิ่นหรือมอบหมายบทบาทและความรับผิดชอบในการคุ้มครองเด็กให้กับเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ในชุมชน

N (Nature) ธรรมชาติ = ธรรมชาติของเยาวชน ประกอบไปด้วย

1. วัยแรกรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ การอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน ได้แก่ 1. ความต้องการความรัก เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กและวัยรุ่นที่จะรู้สึกรักและอบอุ่นเมื่อถูกจดจำ พวกเขาต้องการที่จะได้รับความรักและการปฏิบัติที่ดีจากผู้อื่น เด็กและวัยรุ่นที่สดใสและมั่นคงที่ได้รับความรักอันอบอุ่นจากพ่อแม่และพี่น้องไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและวัยรุ่นที่มีอาการเสียดท้องที่ขาดความรักและความอบอุ่น 2. ต้องการความมั่นคง เด็กและวัยรุ่นต้องการความสม่ำเสมอ เด็กและวัยรุ่นไม่สามารถปรับตัวอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้พวกเขารู้สึกไม่มั่นคง 3. ความจำเป็นในการมีสถานะทางสังคม เด็กและเยาวชนทุกคนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม 4. พวกเขาต้องการอิสรภาพ เด็กและเยาวชนต้องการรับผิดชอบงานของตน เด็กและวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

เพราะต้องทำงานอิสระตามความสามารถของตน ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของเด็กและวัยรุ่นตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นและเข้าสู่ผู้ใหญ่ - ความโกรธ ความกลัว ความรัก และความริษยา - จนกว่าพวกเขาจะเข้าสู่วุฒิภาวะทางอารมณ์

2. วัยรุ่นต้องการครอบครัว ความรัก ความอบอุ่น และธรรมชาติของวัยรุ่น การเลี้ยงดูวัยรุ่นด้วยบรรยากาศแห่งความรัก ความเอาใจใส่ และการใช้เวลาด้วยกันคือสิ่งที่ครอบครัวไทยรุ่นใหม่ตั้งตารอมากที่สุด เวลาอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวเพิ่มขึ้นจาก 2 ชั่วโมงเป็นเกือบ 3 ชั่วโมง

3. คนหนุ่มสาวต้องการอิสรภาพ การบูรณาการธรรมชาติเข้ากับการฝึกอบรมเยาวชน สิทธิเยาวชนและเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองมักถูกจำกัด เพราะบางคนยังมองว่าการเมืองเป็นเรื่องของผู้ใหญ่หากปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมประชาธิปไตย

4. วัยรุ่นมักสนใจเพศตรงข้ามและเพื่อนต่างเพศ การผสมผสานระหว่างธรรมชาติและเยาวชนทำให้เกิดการเล็งดูบุตรอย่างเหมาะสมในบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น วินัย และการควบคุมตนเอง ฝึกฝนทักษะชีวิต แก้ปัญหาอย่างถูกวิธี อย่าใช้ทักษะผิด ๆ สอนลูกของคุณให้รู้จักเพื่อน ทักษะทางสังคมที่ดีสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กได้

5. วัยรุ่นไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น การนำหลักพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้กับการฝึกอบรมเยาวชนสร้างความสัมพันธ์อันดี รับฟังปัญหาของลูกคุณเสมออย่ารีบวิพากษ์วิจารณ์ วางตัวเป็นกลาง เข้าใจปัญหา เข้าถึงต้นเหตุ สำรวจสาเหตุและแนวทางแก้ไขและจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่ครอบครัวในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กำหนดนโยบายเพื่อบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการอบรมเยาวชนเป็นงานที่ซับซ้อนและท้าทาย แต่มีศักยภาพที่จะสร้างผลกระทบที่ยั่งยืนและสร้างคุณค่าให้กับเยาวชนและสังคมโดยรวม การดำเนินการตามนโยบายนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการสร้างระบบการจัดการฝึกอบรมเยาวชนที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. สร้างนโยบายที่สนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานและรวมการศึกษาพระคัมภีร์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดหลักสูตรพุทธเบื้องต้นเพื่อจุดประกายหัวใจชาวพุทธให้กับนักศึกษาและปลูกฝังจิตใจและอุปนิสัยของเยาวชน

3. จัดทำนโยบายส่งเสริมการฝึกอบรมพุทธจิตวิทยา การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องสำหรับเยาวชนด้านการศึกษาแบบเข้มข้นและกิจกรรมอบรมเชิงจิตวิทยาทางพุทธศาสนา

รวมถึงการปฏิบัติทางพุทธศาสนาทั่วไป เช่น การทำสมาธิ การทำความดี การหยั่งรู้ ปัญญา และความสัมพันธ์ทางสังคม,

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. การวัดและประเมินผล เพื่อติดตามความก้าวหน้าและประสิทธิผลของการฝึกอบรมเยาวชนตามวิถีพุทธด้วยการวัดและประเมินผล นำข้อมูลเหล่านี้ไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอบรมเยาวชนในอนาคต

2. แนวร่วมสนับสนุนการจัดตั้งภาคีกับองค์กรภาคเอกชน องค์กรทางศาสนา และสถาบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมเยาวชนชาวพุทธอย่างรอบด้าน ให้โอกาสในการทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล และทรัพยากรเพื่อประโยชน์ของเยาวชนในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น

3. แผนการจัดการเรียนรู้ร่วบยอดตามหลักสูตรการสอนพระพุทธศาสนาได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและครอบคลุมเพื่ออบรมเยาวชน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและการจัดตั้งโครงสร้างการจัดการที่ตระหนักถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาผสมผสานในการอบรมเยาวชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ออกแบบวิธีวิจัย ออกแบบวิธีวิจัยที่เหมาะสมและสอดคล้องกับคำถามวิจัย ซึ่งอาจรวมถึงการเลือกเทคนิคการวิจัยที่เหมาะสม เช่น การสำรวจ การสัมภาษณ์ หรือการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่

2. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ปรัชญาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาแนวคิดและผลงานวิจัยของพระพุทธศาสนาที่บูรณาการเข้ากับการอบรมเยาวชน การทบทวนวรรณกรรมเป็นรากฐานที่มั่นคงและความเข้าใจที่ดีก่อนที่จะเริ่มการวิจัย

3. การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์หรือความหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการอบรมเยาวชน ใช้เครื่องมือทางสถิติและเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *กระทรวงศึกษาธิการ 109 ปี*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล. (2553). *พลเมืองศึกษา (Civic Education): พัฒนาการเมืองไทย โดยสร้างประชาธิปไตยที่ “คน”*. สืบค้น 11 เมษายน 2565, จาก <http://social.obec.go.th/node/64>

- ไพรัช พานิชสกุลชัย และบุญทัน ดอกไธสง. (2562). การทำงานเป็นทีมตามแนวพุทธธรรม. *วารสารมนุษยศาสตร์ มจร*, 5(1), 103 -114.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2552). การบูรณาการพลังเด็กและเยาวชนกับพลังชุมชนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชน: การวิจัยพหุกรณีศึกษา. *วารสารครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(1), 357-377.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2564). *รายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ประจำปี 2563*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2565). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า และบุญทัน ดอกไธสง. (2562). องค์การแห่งการเรียนรู้. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์ มจร*, 5(1), 157-160.